

ده شهر عمده پادشاهی متحد

(۳)

آکسفورد

Oxford

نشان شهر آکسفورد

فهرست مطالب

۵	آکسفورد
۶	ویژگی های جغرافیائی، تاریخی، سیاسی و اقتصادی
۶	موقعیت، پهنه و جمعیت
۶	مرکز شهر
۶	جمعیت
۷	آب و هوا
۷	حمل و نقل
۷	اقتصاد
۸	آموزش عالی
۸	توریسم
۸	تاریخچه
۹	جاذبه های شهر آکسفورد
۹	دانشگاه آکسفورد
۱۱	سالن غذاخوری کلیسای مسیح
۱۲	دیدنی های شهر آکسفورد
۱۲	موزه ها و گالری ها
۱۲	موزه اشمولین
۱۳	موزه تاریخ طبیعی
۱۴	کتابخانه های بودلیان
۱۵	کتابخانه اصلی بودلیان
۱۵	موزه پیت ریورز
۱۶	باغ گیاه شناسی آکسفورد
۱۶	کلیسای جامع حضرت مسیح
۱۷	قلعه آنلاکد آکسفورد
۱۸	دانشکده کیبل
۱۸	کتابخانه بودلیان
۱۹	رادکلیف کمرا
۲۰	کلیسای مریم مقدس
۲۰	پل هرتفورد
۲۱	سالن نمایش شلدون
۲۱	موزه تاریخ طبیعی

آکسفورد

Oxford

نشان شهر آکسفورد

"Fortis est Veritas"

"حقیقت قوی است"

نمایی از شهر آکسفورد

آکسفورد شهری دانشگاهی است واقع در جنوب انگلستان، به فاصله ۸۲ کیلومتری شمال غربی لندن، و در ۹۲ کیلومتری شهر بیرمنگام. این شهر به جرئت از مشهورترین شهرهای انگلیس است. شهری که به لحاظ دانشگاه معروفش از شهرتی جهانی برخوردار است. شهری که آنگلو ساکسون ها نخستین ساکنانش بودند و نامش را از "آکسن فورد" به معنای: "گاوفورد" گرفته است. شهری که افزون بر موقعیت بلا منازع دانشگاهی به عنوان اولین دانشگاه جهان انگلیسی زبان، از دیرباز در اقتصاد و به ویژه صنعت انگلیس از جایگاهی ویژه برخوردار بوده است، و به شهر "رویای مناره ها" نیز شهرت دارد.

ویژگی های جغرافیائی، تاریخی، سیاسی و اقتصادی

موقعیت، پهنه و جمعیت:

آکسفورد شهری است بنا به اشاره واقع در ۹۰ کیلومتری شمال غربی لندن، ۱۰۳ کیلومتری جنوب شرقی بیرمنگام، و ۹۸ کیلومتری شمال شرقی بریستول. محل استقرار دانشگاه آکسفورد که قدیمی ترین دانشگاه در جهان انگلیسی زبان است، و دارای ساختمان‌هایی با همه سبک های معماری انگلیسی از اواخر دوره آنگلو ساکسون ها تا زمان حال می باشد. رودخانه های چرویل Cherwell و تیمز Thames (که در محل با عنوان Isis هم شناخته می شوند) از این شهر می گذرند و در جنوب مرکز شهر به هم می پیوندند. این رودخانه ها و دشت های سیلابی آنها وسعت مرکز شهر را محدود می سازند. آکسفورد در میان کمربند سبز آکسفورد که برآیند سیاستی زیست محیطی و برنامه ریزی شده برای تنظیم فضای روستائی اطراف شهر آکسفورد شایر می باشد قرار گرفته است. هدف از این سیاست پیشگیری از گسترش بی رویه شهر و به حداقل رساندن همگرایی با شهرک های نزدیک است. افزایش زیاد قیمت مسکن در آکسفورد، سبب متهم شدن این سیاست و موجب شده است آکسفورد بعد از لندن در سراسر پادشاهی متحد گران ترین شهر باشد، و مشاوران املاک نیز خواهان آزادسازی منطقه های صنعتی متروکه در کمربند سبز برای خانه سازی های جدید باشند. بیشترین منطقه تحت پوشش کمربند سبز در خارج از شهر واقع است، هرچند در داخل شهر نیز برخی فضاهای سبز وجود دارد. اما برخی از فضاهای سبز در داخل شهر بسیاری از چمنزارهای سیلابی تیمز و رودخانه Cherwell، و روستای Binsey، همراه با چندین فضای کوچکتر است.

سایر ویژگی های چشم انداز و مکان های دیدنی تحت پوشش عبارتند از: پارک کاتسلو و جاذبه های کوچک راه آهن، پارک های دانشگاه، پارک بوم گردی مشترک هوگاگر، زمین های ورزشی متعدد، استون ایوت، کلیسای سنت مارگارت و چاه، و ولورکوت کامن و باغ محلی.

مرکز شهر:

مرکز شهر نسبتاً کوچک است و در مرکز کارفاکس قرار دارد، چهارراهی که محل اتصال خیابان کورن مارکت، کوئین استریت، (که عمدتاً پیاده رو شده است)، سنت آلدیت و خیابان High («بالا»؛ مسدود شده از طریق ترافیک) است. خیابان کورن مارکت و کوئین استریت مرکز فروشگاه های زنجیره ای آکسفورد، و همچنین تعداد کمی خرده فروش مستقل است که یکی از طولانی ترین تأسیسات آن Boswell's بود که در سال ۱۷۳۸ تأسیس شده است. این فروشگاه در سال ۲۰۲۰ بسته شد. سنت آلدیت مغازه های کمی وجود دارد اما چندین ساختمان دولتی محلی از جمله تالار شهر، ایستگاه پلیس شهر و دفاتر شورای محلی در آن مستقرند. High (کلمه خیابان به طور سنتی حذف می شود) طولانی ترین خیابان از چهار خیابان است و تعدادی فروشگاه زنجیره ای مستقل و سطح بالا، اما بیشتر ساختمان های دانشگاه و کالج هادران قرار دارند دارد. بناهای تاریخی به این معنا می باشد که این منطقه به طور مرتب مورد استفاده کارکنان فیلم و تلویزیون است.

جمعیت:

جمعیت شهر و شهرستان آکسفورد شایر براساس سرشماری سال ۲۰۱۷ میلادی ۱۵۲،۴۵۰ نفر با قومیت ۶۳،۶ درصد بریتانیایی سفید پوست، ۱،۶ درصد ایرلندی سفید، ۱۲،۵ درصد سفیدهای دیگر، ۱۲،۵ درصد بریتانیایی آسیایی، ۴،۰ درصد نژادهای مختلط، ۴،۶ درصد مشکی و ۱،۲ درصد سایر اکسونیان.

آب وهوا:

آب و هوای آکسفورد معتدل و دریایی است. توزیع بارش در طول سال یکنواخت است و بیشتر از سیستم های آب و هوایی برآمده از اقیانوس اطلس تامین می شود. کمترین دمای ثبت شده در آکسفورد ۱۷,۸- درجه سانتیگراد، در دسامبر ۱۸۶۰ است. بالاترین دمای ثبت شده ۳۶,۵ درجه سانتیگراد در ۲۵ جولای ۲۰۱۹ است. میانگین شرایط آب وهوائی در پی مربوط به ایستگاه هواشناسی رادکلیف است که دارای طولانی ترین سری رکوردهای دما و بارندگی برای یک سایت در بریتانیا است. مشاهدات نامنظم بارندگی، ابر و دما از سال ۱۷۶۷ در این سایت وجود دارد. خشک ترین سال ثبت شده ۱۷۸۸ با ۳۳۶,۷ میلی متر بارندگی است. در حالی که مرطوب ترین سال ۲۰۱۲ با ۹۷۹,۵ میلی متر بوده است. مرطوب ترین ماه ثبت شده، سپتامبر ۱۷۷۴ بود، با افت ۲۲۳,۹ میلی متر. گرم ترین ماه ثبت شده جولای ۱۹۸۳ با میانگین ۲۱,۱ درجه سانتی گراد و سردترین ماه ژانویه ۱۹۶۳ با میانگین ۳,۰- درجه سانتی گراد است. گرم ترین سال ثبت شده سال ۲۰۱۴ با میانگین ۱۱,۸ درجه سانتی گراد و سردترین سال ۱۸۷۹ با میانگین دمای ۷,۷ درجه سانتی گراد است. آفتابی ترین ماه ثبت شده، می ۲۰۲۰ بوده است.

حمل و نقل:

آکسفورد از نظریه تسهیلات حمل و نقل در قیاس با سایر شهرهای پادشاهی متحد، به ویژه با تکیه بر دست جمعیت از شرایط مناسبی و بهتری برخوردار است. فرودگاه آکسفورد در ۸ کیلومتری شمال شهر قرار دارد. آکادمی هوانوردی آکسفورد نیز در این فرودگاه قرار دارد. از نظر حمل و نقل زمینی آکسفورد اولین سیستم یک پارچه حمل و نقل خارج از لندن را در بریتانیا دارا می باشد. برای پرداخت هزینه استفاده از سیستم اتوبوس شهری، از کارت هوشمند ویژه این سیستم می توان بهره جست.

اقتصاد:

اقتصاد آکسفورد از دیر باز شامل تولید، انتشارات و صنایع مبتنی بر علم و همچنین آموزش، پژوهش و گردشگری بوده است.

آکسفورد از سال ۱۹۱۰ زمان تأسیس موریس موتورز، مرکز مهم تولید موتور بوده است. افزون بر این آکسفورد محل اصلی تولید خودروهای مینی بوده است که از سال ۲۰۰۰ به BMW واگذار شده است. این کارخانه که از سال های پرتلاطم بریتیش لیلاند در دهه ۱۹۷۰ جان سالم به در برد، در اوایل دهه ۱۹۹۰ با تهدید تعطیلی مواجه شد، پس از نابودی برند موریس در سال ۱۹۸۴، خودروهایی را نیز با برندهای آستین و روور تولید کرد، اگرچه آخرین خودروی دارای نشان موریس، در سال ۱۹۸۲ در آنجا تولید شد.

بخش عمده و اصلی انتشارات دانشگاه آکسفورد، در این شهر مستقر است، اگرچه دیگر کارخانه کاغذ و چاپخانه خود را اداره نمی کند. این شهر همچنین محل فعالیت موسسه های نشر بریتانیایی Wiley-Blackwell، Elsevier و چندین موسسه انتشاراتی کوچکتر است.

دانش و تکنولوژی این دانشگاه سبب ایجاد بسیاری از انواع فرصت های شغلی مبتنی بر علم و فناوری از جمله Oxford Instruments، Research Machines و Sophos شده است. این دانشگاه در سال ۱۹۸۷ Isis Innovation را برای ترویج انتقال فناوری تأسیس کرد. پارک علمی آکسفورد در سال ۱۹۹۰ تأسیس شد و پارک علمی Begbroke که متعلق به

دانشگاه است، در شمال شهر قرار دارد. آکسفورد به عنوان مرکز نوآوری دیجیتال شهرت دارد، همانطور که دیجیتال آکسفورد تجسم آن است. چندین استارت آپ از جمله Lab step ، Brain mix، Passle ، که بیشتر در آکسفورد مستقر می باشند.

آموزش عالی:

حضور دانشگاه آکسفورد در این شهر باعث شده است آکسفورد به مرکزی برای آموزش، به ویژه آموزش عالی تبدیل شود.

موسسه ها و شرکت ها بیشتر کارکنان آموزشی خود را از جمع دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاه آکسفورد گزینش می کنند، به ویژه برای آموزش زبان انگلیسی، و از موقعیت مکانی آکسفورد به عنوان نقطه فروش استفاده می کنند

توریسم:

شهر و شهرستان آکسفورد با جاذبه های توریستی بی شمار که بیشتر آنها به دانشگاه آکسفورد و کالج های مربوط تعلق دارند، از مراکز پر بازدید انگلستان می باشند.

مرکز شهر آکسفورد افزون بر جذابیت عمده برای گردشگران (بیش از ده میلیون بازدید کننده در سال ۲۰۱۸)، دارای مغازه های زیاد، چندین تئاتر و یک پیست پاتیناژ و دو مرکز خرده فروشی کوچک است ، محل برج کارفاکس و کلیسای مریم مقدس دانشگاه است که هر دو چشم اندازی از مناره های شهر را عرضه می کنند. بسیاری از گردشگران از بازار تاریخی سرپوشیده خرید می کنند. در تابستان، پارو زدن در تیمز/ایسیس و چرویل بسیار رایج است.

تاریخچه:

آکسفورد در سده هشتم میلادی تاسیس شد، نخستین ساکنان آن آنگلو ساکسون ها بودند و در ابتدا با نام اُکسنفورد، به معنای "گاؤ فورد" شناخته می شد،

آکسفورد در سده دهم، به یک شهر مرزی نظامی مهم بین پادشاهی مرسیا و وسکس تبدیل شد و دانمارکی ها به آن حمله کردند. در سال ۱۰۰۲، بسیاری از دانمارکی ها در آکسفورد در جریان قتل عام روز سنت بریس به دستور اتلرد کشته شدند. (در سال ۲۰۰۸ در جریان کار ساختمانی در کالج سنت جان، اسکلت بیش از ۳۰ قربانی مشکوک کشف شد.)

در سال ۱۰۰۳ در تهاجم پادشاه سوئین اول دانمارک به انگلستان و غارت و قتل عام آکسفورد و تهاجم نورمن ها در سال ۱۰۶۶، آکسفورد به شدت آسیب دید.

پس از فتح، شهر فرمانداری به نام رابرت دیولی منصوب شد، که دستور ساخت قلعه آکسفورد را برای تأیید قدرت نورمن ها بر منطقه داد. Doyly یک جامعه رهبانی را در قلعه ایجاد کرد که متشکل از یک کلیسای کوچک و محل زندگی راهبان سن جورج در قلعه بود. این جامعه هرگز بزرگ نشد، اما جایگاه خود را در تاریخ به عنوان یکی از قدیمی ترین مکان های آموزش رسمی بریتانیا به دست آورد. در آنجا بود که در سال ۱۱۳۹ جفری مونموث، تاریخ پادشاهان بریتانیا، مجموعه ای از افسانه های آرتور را نوشت. افزون بر این ، شواهدی از زندگی یهودیان در این شهر در اوایل سال ۱۱۴۱ وجود دارد. جمعیت یهودیان در طول سده دوازدهم این شهر حدود ۸۰ تا ۱۰۰ نفر تخمین زده می شود. این شهر در جریان هرج و مرج سال ۱۱۴۲ محاصره شد. در سال ۱۱۹۱، منشور شهری به زبان لاتین اعلام شد، اعتبار آکسفورد با انتشار این منشور که توسط پادشاه وقت، هنری دوم اعطا شده بود، افزایش یافت و به شهروندانش همان امتیازات و معافیت هایی را داد که ساکنان

پایتخت پادشاهی از آن برخوردار بودند. مراکز مذهبی مهم متفاوتی در شهر یا نزدیک آن بنا شد. وضعیت آکسفورد از این دوره تا سده ۱۹ تثبیت شد.

. یکی از نوه های " شاه جان "، صومعه ریولی را تأسیس کرد. راهبان از راسته های مختلف (دومینیکن ها، فرانسیسکن ها، کارملیت ها، آگوستین ها و تثلیث ها) همگی دارای خانه هایی با اهمیت متفاوت در آکسفورد شدند. در سده سیزدهم بیشتر پارلمان ها در این شهر برگزار می شد. مقررات آکسفورد توسط گروهی از بارون ها به رهبری سیمون دو مونتفورت آغاز شد. این اسناد اغلب به عنوان اولین قانون اساسی مکتوب انگلستان در نظر گرفته می شوند. ریچارد اول (پادشاه ۶ ژوئیه ۱۱۸۹ - ۶ آوریل ۱۱۹۹) و شاه جان (پادشاه ۶ آوریل ۱۱۹۹ - ۱۹ اکتبر ۱۲۱۶) پسران هنری دوم، هر دو به ترتیب در ۸ سپتامبر ۱۱۵۷ و ۲۴ دسامبر ۱۱۶۶ در کاخ بومونت در آکسفورد به دنیا آمدند. پلاکی در خیابان بومونت به یاد این وقایع نصب است. نام دانشگاه آکسفورد برای اولین بار در اسناد سده دوازدهم ذکر شده است. از صدها خانه آوارایی که در سرتاسر شهر پدید آمد، تنها تالار سنت ادموند (حدود ۱۲۲۵) باقی مانده است.

آنچه به سالن ها پایان داد، ظهور دانه شکده ها بود. اولین کالج های آکسفورد عبارت بودند از دانه شگاه کالج (۱۲۴۹)، بالیول (۱۲۶۳) و مرتون (۱۲۶۴). این دانشکده ها در زمانی تأسیس شدند که اروپایی ها دست به کار ترجمه نوشته های فیلسوفان یونانی شدند. این نوشته ها ایدئولوژی اروپایی را به چالش کشید و الهام بخش اکتشافات علمی و پیشرفت در هنر بود.

جاذبه های شهر آکسفورد:

شهر آکسفورد به عنوان یکی از قدیمی ترین زیستگاه های تاریخی پادشاهی متحد از جاذبه های توریستی فراوان تاریخی-طبیعی و متنوع که اگر نه کلاً اما بیشتر آنها به دانشگاه آکسفورد و یاکالج های آن تعلق دارند برخوردار است.

برخی جاذبه های مورد نظر عبارتند از موزه آشمولین، موزه تاریخ طبیعی، کتابخانه بادلین، موزه پیت ریورز، موزه تاریخ علم، و باغ گیاه شناسی آکسفورد، که در پی به معرفی کاملتر آنها پرداخته خواهد شد.

دانشگاه آکسفورد :

دانشگاه آکسفورد دانشگاهی پژوهشی است که در شهر آکسفورد در منطقه آکسفوردشایر انگلستان قرار دارد. با وجود این که تاریخ دقیق تاسیس آن روشن نیست، اما قدیمی ترین اسناد باقی مانده از گذشته نشان می دهد که فرایند آموزش از سال ۱۰۹۶ در آکسفورد جریان داشته است، تاریخی که آن را به قدیمی ترین دانشگاه در جهان انگلیسی زبان و دومین دانشگاه قدیمی همچنان فعال جهان تبدیل می کند.

دانشگاه آکسفورد از سال ۱۱۶۷ که هنری دوم دانشجویان انگلیسی را از حضور در دانشگاه پاریس منع کرد، به سرعت رشد کرد. پس از اختلافات بین دانشجویان و اهالی شهر آکسفورد در سال ۱۲۰۹، برخی از دانشگاهیان از شمال شرق به کمبریج رهسپار شدند و در آنجا دانشگاه کمبریج را تأسیس کردند.

این دو دانشگاه باستانی انگلیسی ویژگی های مشترک بسیاری دارند و به طور مشترک به عنوان آکسبریج شناخته می شوند. دانشگاه آکسفورد دانشگاهی شهری است. به این معنا که همه چیز را یکجا ندارد. دانشکده ها، دیپارتمان ها و امکانات دانشگاه در سرتاسر شهر پراکنده اند.

در طول سال‌های فعالیت دانشگاه آکسفورد، بسیاری از دانشجویان این دانشگاه موفق به کسب شهرت شدند. به‌عنوان مثال ۴۶ نفر از اشخاصی که تا کنون جایزه نوبل دریافت کرده‌اند دانش‌آموخته این دانشگاه آکسفورد بودند یا در اینجا تدریس کرده‌اند.

۲۶ نخست‌وزیر انگلیس، بیش از ۱۰۰ نفر از اعضای مجلس عوام، بیش از ۵۰ برنده مدال المپیک ورزشی و بیش از ۳۰ نفر از رهبران سیاسی دیگر کشورها نیز در بین دانش‌آموختگان این دانشگاه هستند.

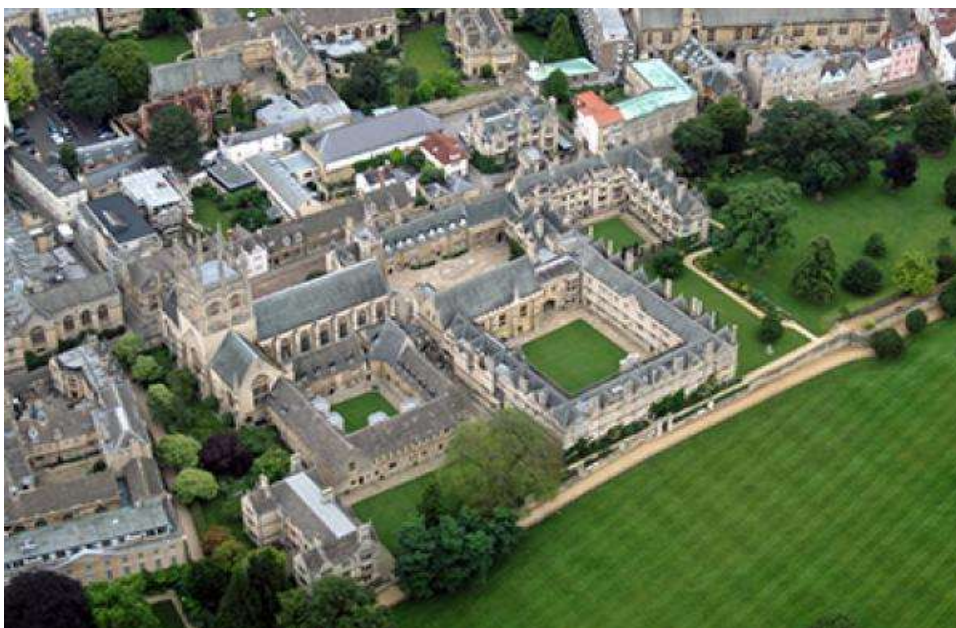
آکسفورد در میان معتبرترین دانشگاه‌های جهان قرار دارد. این دانشگاه از سی و نه کالج نیمه خودمختار، شش سالن خصوصی دائمی، و طیف وسیعی از بخش‌های دانشگاهی تشکیل شده است که در چهار بخش سازماندهی شده‌اند. همه کالج‌ها نهادهایی خودگردان در داخل دانشگاه هستند، نهادهایی که هر کدام اعضای خود را راساً کنترل می‌کنند و دارای ساختار و فعالیت‌های داخلی خود می‌باشند. همه دانشجویان عضو دانشکده‌ها عضو دانشگاه آکسفورد می‌باشند، زیرا دانشکده‌ها و کالج‌ها کلاً مربوط به دانشگاه آکسفورد می‌باشند.

دانشگاه آکسفورد فاقد تدریس اصلی می‌باشد و ساختمان‌ها و امکانات آموزشی و تسهیلاتی آن در مرکز شهر پراکنده است. تدریس در مقطع کارشناسی در آکسفورد شامل سخنرانی‌ها، آموزش‌های گروهی کوچک در کالج‌ها، سالن‌ها و سمینارها انجام می‌شود. کار آزمایشگاهی و گاهی اوقات آموزش‌های بیشتر را دانشکده‌ها و بخش‌های مرکزی دانشگاه انجام می‌دهند. تدریس در مقطع کارشناسی ارشد بیشتر به صورت متمرکز ارائه می‌شود. آکسفورد قدیمی‌ترین موزه دانشگاهی جهان، و همچنین بزرگترین مطبوعات دانشگاهی جهان و بزرگترین سیستم کتابخانه دانشگاهی در سراسر کشور را در اختیار دارد و اداره می‌کند.

در سال مالی منتهی به ۳۱ ژوئیه ۲۰۱۹، این دانشگاه در مجموع ۲,۴۵ میلیارد پوند درآمد داشته است که ۶۲۴,۸ میلیون پوند آن از کمک‌های مالی و قراردادهای تحقیقاتی به دست آمده است.

آکسفورد طیف وسیعی از فارغ‌التحصیلان برجسته، از جمله ۲۸ نخست‌وزیر بریتانیا و بسیاری از سران ایالت‌ها و دولت‌ها در سراسر جهان را آموزش داده است.

تا اکتبر ۲۰۲۰، ۷۲ برنده جایزه نوبل، ۳ برنده مدال فیلدز، و ۶ برنده جایزه تورینگ از تحصیل کرده های دانشگاه آکسفورد بوده اند، در حالی که فارغ التحصیلان آن ۱۶۰ مدال المپیک کسب کرده اند. آکسفورد محل بسیاری از بورسیه های تحصیلی، از جمله بورسیه رودز، یکی از قدیمی ترین برنامه های بین المللی بورسیه تحصیلی فارغ التحصیلی است. کتاب های

راهنما پیوندهای خارجی تاریخ کالج بالیول، یکی از قدیمی ترین کالج های تشکیل دهنده دانشگاه آکسفورد گویای آن است که تدریس در آکسفورد در اوایل سال ۱۰۹۶ به شکلی وجود داشته است و از سال ۱۱۶۷ که دانشجویان انگلیسی از دانشگاه پاریس بازگشتند، به سرعت رشد کرد.

نمای هوایی کالج مرتون

منشور سلطنتی این دانشگاه بنا به اشاره در سال ۱۲۴۸ در زمان سلطنت هنری سوم اعطا شد. پس از اختلافات بین دانشجویان و مردم شهر آکسفورد در سال ۱۲۰۹، برخی از دانشگاهیان به سبب خشونت به کمبریج گریختند و بعداً دانشگاه کمبریج را تشکیل دادند.

در سده های بعد، زمانی که عضویت در یک کالج یا سالن در آکسفورد مرسوم شد، ریشه های جغرافیایی همچنان بر وابستگی های بسیاری از دانشجویان تأثیر گذاشت. علاوه بر این، اعضای بسیاری از فرقه های مذهبی، از جمله دومینیکن ها، فرانسیسکن ها، کارملیت ها و آگوستینیان ها، در اواسط سده سیزدهم در آکسفورد مستقر و نفوذ پیدا کردند.

اهمیت زندگی دانشگاهی در این شهر به حدی است که برای بسیاری از دانشجویان، کالج JCR (اتاق مشترک جوانان، برای دانشجویان کارشناسی) یا MCR (اتاق مشترک میانی، برای فارغ التحصیلان) مهم تر از OUSU دیده می شود. JCR ها و MCR ها هر کدام دارای کمیته ای هستند که یک رئیس دارد و سایر دانشجویان منتخب به نمایندگی از همتایان خود در مقامات کالج حضور دارند. علاوه بر این، آنها رویدادها را سازماندهی می کنند و اغلب بودجه قابل توجهی برای خرج کردن در صورت تمایل در اختیار دارند (پول از کالج های آنها و گاهی از منابع دیگر مانند بارهای دانشجویی دریافت می شود).

دانشگاه آکسفورد مالک بزرگترین کتابخانه در سرتاسر بریتانیا است. بیش از ۱۱ میلیون جلد کتاب (شامل ۸۰۰۰۰ نشریه الکترونیکی) در ۳۰ کتابخانه این مجموعه گردآوری شده است.

سالن غذاخوری کلیسای مسیح:

این سالن یکی از ویژگی های مهم کالج آکسفورد است که مکانی را برای صرف غذا و معاشرت

فراهم می کند.

دیدنی های شهر آکسفورد-Oxford's Attractions

موزه ها و گالری ها-Museums & Galleries

آکسفورد دارای موزه ها، گالری ها و مجموعه های بسیاری است که بیشتر آنها هزینه ی ورودی ندارند و کلاً از جمله جاذبه های توریستی نه تنها آکسفورد، بلکه پادشاهی متحد شمرده می شوند. بیشتر آنها بخش هائی از دانشگاه آکسفورد می باشند. موزه اشمولین، اولین موزه دانشگاهی جهان، و قدیمی ترین موزه در بریتانیا، اولین ساختمان آن در سال های ۱۶۷۸-۱۶۸۳ ساخته شد و در سال ۱۶۷۷ به دانشگاه آکسفورد داده شد. موزه در سال ۲۰۰۹ پس از یک بازسازی بزرگ بازگشایی شد. این مجموعه دارای مجموعه های قابل توجهی از هنر و باستان شناسی، از جمله آثار میکل آنژ، لئوناردو داوینچی، ترنر، و پیکاسو، و همچنین گنجینه هایی مانند کله عقرب، مرمر پرین و جواهر آلفرد است. همچنین حاوی «مسیح»، یک ویولن بکر استرادیواریوس است که برخی آن را یکی از بهترین نمونه های موجود می دانند. شهرت شهر آکسفورد بیشتر ناشی از دانشگاه مشهورش، یعنی دانشگاه آکسفورد است، ضمن اینکه بیشتر منطقه ها و ساختمان های دیدنی آن نیز، به نوعی مربوط به این دانشگاه است. برخی بناها و مراکز دیدنی در خور اهمیت شهر آکسفورد عبارتند از:

موزه اشمولین-Ashmolean Museum:

موزه اشمولین قدیمی ترین موزه دانشگاهی جهان است که در شهر آکسفورد انگلستان قرار دارد. این موزه در سال ۱۶۸۳ توسط الیاس اشمول افتتاح شد. در این موزه مجموعه ارزشمندی از نقاشی ها و اشیای باستانی همچون تندیس هایی از دوران یونان باستان و سکه های رومی نگهداری می شود. ساختمان موزه اشمولین در سال های ۱۶۷۸-۱۶۸۳ ساخته شد و در سال ۱۶۷۷ به دانشگاه آکسفورد داده شد.

موزه در سال ۲۰۰۹ پس از یک بازسازی بزرگ بازگشایی شد. این مجموعه دارای مجموعه های قابل توجهی از هنر و باستان شناسی، از جمله آثار میکل آنژ، لئوناردو داوینچی، ترنر، و پیکاسو، و همچنین گنجینه هایی مانند کله عقرب، مرمر پرین و جواهر آلفرد است. همچنین حاوی «مسیح»، یک ویولن بکر استرادیواریوس است که برخی آن را یکی از بهترین نمونه های موجود می دانند.

نمای موزه اشمولین

در بالاترین طبقه این موزه، رستورانی با نمای بسیار زیبا از آثار تاریخی آکسفورد قرار دارد. همچنین فروشگاهی برای خرید سوغاتی در این موزه وجود دارد، و در آن می توان از وسایل، منزل، کیف، شال، جواهر کارت پستال و هدایای فرهنگی تهیه کرد.

این موزه همه روزه از ساعت ۱۰ صبح تا ۵ عصر به روی بازدیدکنندگان باز است و بازدید از آن رایگان می باشد.

موزه تاریخ طبیعی - (Museum of Natural History) :

موزه تاریخ طبیعی دانشگاه آکسفورد در سال ۱۸۶۰ به منظور جذب مطالعات علمی از دانشگاه آکسفورد

تأسیس شد. امروزه این موزه برجسته همچنان محلی برای پژوهش های علمی و کار میدانی است و به میزبانی از مجموعه رویدادها، نمایشگاه ها و فعالیت ها برای عموم مردم و دانش آموزان از هر گروه سنی می پردازد. این موزه آثاری در زمینه جانورشناسی، حشره شناسی

نمای موزه تاریخ طبیعی

و زمین شناسی را در خود جای داده است.

سالانه حدود ۷۵۰ هزار نفر از این موزه بازدید می کنند؛ و ۴ میلیون پوند بودجه به این موزه اختصاص داده می شود. در این موزه ۷ میلیون شیء در معرض نمایش قرار دارد.

این موزه در مجاورت موزه پیت ریورز قرار دارد، و از این رو از هر دو موزه می توان در یک روز بازدید نمود.

موزه تاریخ طبیعی در برود استریت، آکسفورد، مجموعه برجسته یی از ابزارهای علمی از سده های میانی تا سده ۱۹ را در خود جای داده است. ساختمان موزه به عنوان ساختمان قدیمی اشمولین شناخته می شود تا آن را از ساختمان جدیدتر موزه اشمولین که در سال ۱۸۹۴ تکمیل شد متمایز کند. این موزه در سال ۱۶۸۳ ساخته شد و قدیمی ترین موزه ساخته شده در جهان است. این موزه هر بعدازظهر به جز دوشنبه ها با ورودی رایگان به روی عموم باز است

این بنا که در سال ۱۶۸۳ برای نگهداری مجموعه "الیاس اشمول" ساخته شد، اولین ساختمان موزه هدفمند در جهان است که بازدید از آن نیز برای عموم از آغاز آزاد بود. مفهوم اولیه این موزه نهادینه کردن یادگیری جدید در مورد طبیعت بود که در سده هفدهم ظاهر شد و آزمایش های مربوط به فلسفه طبیعی که در یک آزمایشگاه شیمی در زیرزمین انجام شد. طبقه میانی مجموعه اشمول در حالی گسترش یافت. که سخنرانی ها و نمایش هایی در مدرسه تاریخ طبیعی برگزار می شد. در سال ۱۹۲۴ مجموعه هدیه لوئیس ایوانز باعث پیشرفت بیشتر موزه شد و موزه به موزه تاریخ علم تبدیل و رابرت گانتز به عنوان اولین متولی آن منصوب شد.

مجموعه ها و نمایشگاه ها، تخته سیاه انیشتین که توسط آلبرت انیشتین در یک سخنرانی در سال ۱۹۳۱ در آکسفورد استفاده شد. این مجموعه و خود بنا در حال حاضر جایگاه ویژه ای در مطالعه تاریخ علم و توسعه فرهنگ و مجموعه سازی غرب دارد. یکی از نمادین ترین اشیاء در این مجموعه تخته سیاه انیشتین است که بنا به اشاره آلبرت انیشتین در ۱۶ مه ۱۹۳۱ در سخنرانی های خود در حین بازدید از دانشگاه آکسفورد از آن استفاده کرد. مجموعه فعلی شامل حدود ۱۸۰۰۰ شیء از دوران باستان تا اوایل سده ۲۰ است که تقریباً تمام جنبه های تاریخ علم را نشان می دهد و هم برای مطالعه آکادمیک و هم برای لذت بردن عموم بازدیدکنندگان استفاده می شود. این موزه شامل طیف وسیعی از ابزارهای علمی مانند

ربع، اسطرلاب (کامل ترین مجموعه در جهان با حدود ۱۷۰ ابزار)، ساعت آفتابی، ابزارهای ریاضی اولیه (که برای محاسبه، نجوم، ناوبری، نقشه برداری و ترسیم استفاده می شود)، نوری. ابزار (میکروسکوپ، تلسکوپ و دوربین)، تجهیزات مرتبط با شیمی، فلسفه طبیعی و پزشکی، و یک کتابخانه مرجع در مورد تاریخچه ابزارهای علمی که شامل نسخه های خطی، انکوابولا، چاپها و فورمه های چاپی و موارد اولیه عکاسی می شود.

این موزه توسعه ساعت های مکانیکی را نشان می دهد. ساعت های فانوس دار و ساعت های قاب بلند در اتاق بیسون به نمایش گذاشته شده اند، و نام آن به افتخار ساعت شناس باستانی سیریل بیسون (۱۸۸۹-۱۹۷۵) که مجموعه اش را به موزه داده است، به نمایش گذاشته شده است. ساعت های اولیه برجک در بالای پله ها از زیرزمین تا طبقه همکف برجسته به نمایش گذاشته شده است. این موزه مجموعه ای از عاج و دیگر اشیاء ساخته شده توسط لیدی گرتروود کرافورد را هم در خود جای داده است

کتابخانه های بودلیان - Bodleian Libraries:

کتابخانه های بودلیان مجموعه ای از ۲۸ کتابخانه است که به دانشجویان آکسفورد خدمات می دهند، از جمله معروف ترین آنها، خود کتابخانه بودلیان، و همچنین بسیاری دیگر از کتابخانه های مرکزی و دانشکده ها است. از سال ۲۰۱۶-۲۰۱۷، کتابخانه ها مجموعاً نزدیک به ۱۳ میلیون مورد چاپی و همچنین اشیاء و مصنوعات متعدد دیگر را در خود جای داده اند. حاصل این همکاری یک سیستم کتابخانه یکپارچه مشترک، OLIS (سیستم اطلاعات کتابخانه های آکسفورد) است که فهرست اتحادیه ای را ارائه می کند که همه کتابخانه های اعضا را در بر می گیرد. شلوغ ترین کتابخانه، کتابخانه علوم اجتماعی است، که در اوج خود، در مدت تقریباً نه هفته به ۷۵۰۰ بازدیدکننده خدمات ارائه می دهد، این کتابخانه

دومین کتابخانه بزرگ بریتانیا پس از کتابخانه بریتانیا است. رشد مداوم کتابخانه منجر به کمبود شدید فضای ذخیره سازی شده است. بیش از ۱٫۵ میلیون مورد در خارج از آکسفورد ذخیره می شود. مکان هایی که قبلاً مورد استفاده قرار می گرفت شامل یک کلیسای روستایی اضافی در نونهام کورتنی و یک معدن نمک غیرقابل استفاده در چشایر بود.

کتابخانه اصلی بودلیان – Main Bodleian Library

کتابخانه بودلیان، کتابخانه پژوهشی اصلی دانشگاه آکسفورد، یکی از قدیمی ترین کتابخانه های

دنیاست. به موجب قانون Legal Deposit Libraries Act 2003، یک نسخه از هر کتابی که در بریتانیا به چاپ می رسد، باید به این کتابخانه اهدا شود. همین امر سبب شده است آرشیو این کتابخانه به بیش از ۱۲ میلیون جلد کتاب افزایش یابد، و آن را پس از بریتیش لایبرری، به بزرگترین کتابخانه بریتانیا تبدیل کند.

موزه پیت ریورز – Pitt Rivers Museum

موزه پیت ریورز موزه ای است که مجموعه های باستان شناسی و مردم شناسی دانشگاه آکسفورد در

انگلستان را نمایش می دهد.

این موزه در شرق موزه تاریخ طبیعی دانشگاه آکسفورد واقع شده است و فقط از طریق آن ساختمان می توان به آن دسترسی داشت

این موزه در سال ۱۸۸۴ توسط آگوستوس پیت ریورز تأسیس شد که مجموعه خصوصی خود را به با این شرط به دانشگاه آکسفورد اهدا کرد که یک مدرس دائمی در انسان شناسی تعیین شود.

کارکنان موزه حتی امروزه درگیر تدریس باستان شناسی و مردم شناسی در دانشگاه هستند. اولین متصدی موزه هنری بالفور بود. شرط دوم در سند هدایا این بود که ساختمانی برای نگهداری مجموعه تهیه شود و برای هیچ هدف دیگری مورد استفاده قرار نگیرد.

بنابراین دانشگاه با توماس مانلی دین، پسر توماس نیونهم دین، که همراه با بنجامین وودوارد، ساختمان اصلی موزه تاریخ طبیعی دانشگاه آکسفورد را سه دهه قبل طراحی و ساخته بودند، استخدام کرد تا یک ساختمان مجاور در پشت ساختمان اصلی ایجاد کند. مجموعه ساخت و ساز در سال ۱۸۸۵ آغاز شد و در سال ۱۸۸۶ به پایان رسید.

هدایای اولیه شامل نزدیک به ۲۲۰۰۰ قلم بود؛ این رقم اکنون به ۵۰۰۰۰۰ قلم رسیده است که بسیاری از آنها توسط مسافران، علما و مبلغان اهدا شده است.

در ۱۷ مارس ۲۰۲۰، موزه به دلیل همه‌گیری COVID-19 بسته شد اما در ۲۲ سپتامبر ۲۰۲۰ بازگشایی شد. تصمیم گرفته شد تا سرهای منقبض شده را که قبلاً در طول این بسته شدن نمایش داده شده بودند، برداریم سرها از دهه ۱۹۴۰ به نمایش گذاشته شده بودند

باغ گیاه شناسی آکسفورد - Oxford Botanic Garden & Arboretum

باغ گیاه شناسی آکسفورد اولین باغ گیاه شناسی بریتانیا می باشد و در قدیمی ترین

دانشگاه این کشور قرار دارد. این باغ در سال ۱۶۲۱ در دانشگاه آکسفورد تأسیس شده و از نظر تاریخچه و موقعیت

آکادمیک، در میان همه باغ های گیاه شناسی دنیا جایگاهی جهانی دارد. مجموعه کامل این باغ گیاه شناسی، منبع فوق العاده ای برای آموزش و پژوهش گیاه شناسان نسل جدید این باغ به عنوان یک باغ فیزیکی برای رشد گیاهان برای تحقیقات دارویی تأسیس شد. امروزه دارای بیش از ۵۰۰۰ گونه گیاهی مختلف در ۱,۸ هکتار (۲/۱+۴ هکتار) است. این یکی از متنوع ترین و در عین حال

فشرده ترین مجموعه های گیاهان در جهان است و نمایندگانی از بیش از ۹۰ درصد از خانواده های گیاهان عالی را شامل می شود.

هنری دانورز، در سال ۱۶۲۱ اولین ارل دانبی، ۵۰۰۰ پوند (بیش از ۵۰۰۰۰۰۰ پوند در سال ۲۰۱۸) برای راه اندازی یک باغ فیزیکی برای "تجلیل از کارهای خدا و پیشبرد یادگیری" کمک کرد. او مکانی را در سواحل رودخانه چرویل در گوشه شمال شرقی چمنزار کلیسای مسیح، متعلق به کالج ماگدالان انتخاب کرد. بخشی از این زمین قبرستان یهودیان بود تا اینکه در سال ۱۲۹۰ یهودیان از آکسفورد (و بقیه انگلستان) اخراج شدند.

کلیسای جامع حضرت مسیح: Christ Church

کلیسای جامع حضرت مسیح یا معبد مسیح، که گاهی به عنوان "خانه مسیح نیز شناخته

می شود، یکی از کالج های تشکیل دهنده دانشگاه آکسفورد و معروف ترین دانشکده دانشگاه آکسفورد به شمار می رود.

این دانشگاه در سال ۱۵۴۶ توسط پادشاه هنری هشتم تأسیس شد و در سال ۲۰۱۶ یکی از کالج های بزرگ دانشگاه آکسفورد با ۶۲۹ دانشجو بوده است. این دانشگاه تا سال ۲۰۱۹ با وقف ۵۷۷,۶ میلیون پوند از ثروتمندترین کالج ها بوده است.

کلیسای مسیح دارای تعدادی ساختمان مهم از نظر معماری از جمله برج تام (طراحی شده توسط کریستوفر رن)، تام کواد (بزرگترین چهارگوش در آکسفورد) و سالن غذاخوری بزرگ و همچنین مقر پارلمانی بود که توسط پادشاه چارلز اول گشایش شد. در جنگ داخلی انگلیس این ساختمان‌ها علاوه بر نمایش در فیلم‌هایی مانند هری پاتر و قطب‌نمای طلایی، الهام‌بخش ماکت‌هایی در سراسر جهان بوده‌اند. این ویژگی‌ها به کلیسای مسیح کمک کرده است تا با تقریباً نیم میلیون بازدیدکننده سالانه، به محبوب‌ترین کالج آکسفورد برای گردشگران تبدیل شود.

این دانشکده، درست در مرکز شهر قرار دارد. بازدید از قسمت‌های مختلف آن، از کلیسای باشکوه، سالن اصلی آن گرفته تا چمنزار خوش منظره‌ی آن برای همه آزاد است. سالن غذاخوری فیلم هری پاتر، در واقع، از سالن بزرگ این دانشکده الهام گرفته است.

کلیسای جامع اسقف‌نشین آکسفورد به عنوان کلیسای کوچک کالج عمل می‌کند و رئیس آن به صورت رسمی رئیس کالج است

کلیسای جامع حضرت مسیح تاکنون ۱۳ نخست وزیر بریتانیا از ۲۸ تحصیل کرده آکسفورد (بیشترین تعداد در بین کالج‌های آکسفورد یا کمبریج) را ایجاد کرده است. سایر فارغ‌التحصیلان برجسته عبارتند از: پادشاه ادوارد هفتم، پادشاه ویلیام دوم هلند، هفده اسقف اعظم، نویسندگان لوئیس کارول (آلیس در سرزمین عجایب) و دبلیو اچ اودن، فیلسوف جان لاک و دانشمند رابرت هوک. این کلیسا تا حدی نیز مسئول ایجاد کالج دانشگاه ری‌دینگ است که بعداً منشور سلطنتی خود را به دست آورد و به دانشگاه ری‌دینگ تبدیل شد.

قلعه آنلاکد آکسفورد-Oxford Unlocked Castle

«قلعه‌ی آنلاکد آکسفورد» یک قلعه قرون وسطایی نورمنی بزرگ و نیمه ویران است در ضلع غربی

مرکز آکسفورد در آکسفورد شایر. بیشتر قلعه‌های خندق‌دار، موت چوبی و بیلی اصلی در اواخر سده دوازدهم یا اوایل سده

سیزدهم با سنگ جایگزین شد. قلعه‌ها بنا به مشهور نقش مهمی در درگیری‌های آنارشویستی داشت. در سده چهاردهم ارزش نظامی قلعه کاهش یافت و این مکان عمدتاً برای اداره شهرستان و به عنوان زندان مورد استفاده قرار گرفت. اکنون اعتقاد بر این است که برج مستطیل شکل باقیمانده سنت جورج مربوط به باقیمانده قلعه است و یک برج دیده‌بانی مرتبط با

دروازه غربی ساکسون اصلی شهر است. بیشتر قلعه در جنگ داخلی انگلیس ویران شد و در سده هجدهم ساختمان‌های باقی مانده به زندان محلی آکسفورد تبدیل شد.

از سال ۱۷۸۵ به بعد در این مکان یک مجموعه زندان جدید ساخته شد و در سال ۱۸۷۶ گسترش یافت. این زندان زندان آکسفورد شد. این زندان در سال ۱۹۹۶ بسته شد و به عنوان یک هتل و جاذبه بازدیدکنندگان بازسازی شد. بقایای قرون وسطایی قلعه، از جمله برج سنت جورج، ساختمان‌های درجه یک و یک بنای یادبود برنامه‌ریزی شده هستند.

دانشکده کیبل - Keble College

دانشکده کیبل یکی از بزرگ‌ترین دانشکده‌های دانشگاه آکسفورد و از کالج‌های تشکیل‌دهنده دانشگاه آکسفورد است. ساختمان‌های اصلی این دانشکده در خیابان پارکز، روبروی موزه دانشگاه و پارک‌های دانشگاه قرار دارند. این

کالج از شمال با جاده کیبل، از جنوب با جاده موزه و از غرب با جاده بلک‌هال همسایه است. این دانشکده در سال ۱۸۷۰ میلادی تأسیس شد و به عنوان بنای یادبود جان کیبل که یکی از اعضای برجسته جنبش آکسفورد و به دنبال تأکید بر ماهیت کاتولیک کلیسای انگلستان بود، ساخته شد. در نتیجه، تمرکز اصلی تدریس در این کالج بیشتر بر الهیات استوار بود، اما اکنون طیف

گسترده‌ای از زمینه‌های علمی در سراسر دانشگاه ارائه می‌شود. پس از جنگ جهانی دوم، گرایش بیشتر به دروس علمی بود.

این دانشکده در آغاز تنها ویژه مردان بود و بیشتر دانشجویان لیسانس مقیم کالج بودند. مانند بسیاری از کالج‌های مردانه آکسفورد، اولین گروه جنسی مختلط خود را در سال ۱۹۷۹ پذیرفت.

بنای این دانشکده به دلیل ساختمان‌های نئوگوتیک آجر قرمزی که زمانی بحث‌برانگیز بود و توسط ویلیام باترفیلد طراحی شده بود، از سایر ساختمان‌ها متمایز است. کیبل که یکی از کالج‌های بزرگ‌تر دانشگاه آکسفورد است در سال ۲۰۱۱/۲۰۱۲ دارای ۴۳۳ دانشجوی کارشناسی و ۲۴۵ دانشجوی کارشناسی ارشد بوده است. کالج خواهر کیبل در دانشگاه کمبریج کالج سلوین Selwyn است.

کتابخانه بودلیان: Bodleian Library

کتابخانه‌ی بودلیا، کتابخانه اصلی پژوهشی دانشگاه آکسفورد و یکی از قدیمی‌ترین کتابخانه‌های اروپا می

باشد که نام خود را از بنیان‌گذارش سر توماس بودلی گرفته است، و بدون تردید یکی از زیباترین آن‌ها نیز می‌باشد.

این کتابخانه با بیش از ۱۳ میلیون آیتم چاپی، دومین کتابخانه بزرگ بریتانیا پس از کتابخانه بریتانیا است. بر اساس قانون کتابخانه‌های قانونی ۲۰۰۳، این کتابخانه یکی از شش کتابخانه قانونی برای آثار منتشر شده در بریتانیا است که حق

درخواست یک نسخه از هر کتاب منتشر شده در پادشاهی متحد را دارد.

کتابخانه های دانشگاه آکسفورد در سال ۲۰۰۰، برای مدیریت اداری تحت حمایت خدمات کتابخانه دانشگاه آکسفورد (OULS) گرد هم آمدند، و از سال ۲۰۱۰ به عنوان کتابخانه های بودلیان، که کتابخانه بودلیان نیز یکی از آنهاست عمل می کنند

همه کالج های دانشگاه آکسفورد، کتابخانه های مخصوص به خود را دارند که در مواردی از کتابخانه بودلیان باقی مانده اند و همه آنها کاملاً مستقل از Bodleian می باشند. با این حال، آنها در SOLO (جستجوی کتابخانه آنلاین آکسفورد)، کتابخانه آنلاین کتابخانه های Bodleian، به جز دانشگاه کالج، که فهرست مستقلی دارد، شرکت می کنند. بسیاری از آرشیوهای کتابخانه دیجیتالی شده در سال ۲۰۱۵ برای دسترسی عموم به صورت آنلاین قرار گرفته اند.

رادکلیف کمر - Radcliffe Camera

این بنا را ابتدا به این منظور ساختند که محل «کتابخانه ی علوم رادکلیف» دانشگاه آکسفورد باشد؛ اما امروزه، به اتاق مطالعه ی کتابخانه ی بودلیان تبدیل شده است.

دوربین رادکلیف ساختمانی در دانشگاه آکسفورد انگلستان است که توسط جیمز گیبز به سبک نئوکلاسیک طراحی و در سال ۱۷۳۷ ساخته شده است. دایره ای بودن دوربین رادکلیف، موقعیت آن را در قلب آکسفورد، با جدایی از سایر ساختمان ها، آن را به نقطه کانونی دانشگاه آکسفورد تبدیل کرده است و به همین دلیل تقریباً همیشه در نمایش های بصری مختصر دانشگاه گنجانده می شود.

هزینه ساخت و نگهداری کتابخانه از املاک

جان رادکلیف، پزشکی که پس از مرگش در سال ۱۷۱۴ مبلغ ۴۰۰۰۰ پوند از خود برجای گذاشت تامین شده است. طبق شرایط وصیت او، ساخت و ساز تنها در سال ۱۷۳۷ آغاز شد، اگرچه در دوره میانی شاهد خرید پیچیده این کتابخانه بودیم. سایت. نمای بیرونی در سال ۱۷۴۷ تکمیل شد و فضای داخلی در سال ۱۷۴۸ به پایان رسید، هرچند افتتاح کتابخانه تا ۱۳ آوریل ۱۷۴۹ به تعویق افتاد.

پس از اتمام آن، فرانسیس وایز به عنوان اولین کتابدار آن منصوب شد. تا سال ۱۸۱۰، این کتابخانه دارای کتاب هایی بود که طیف وسیعی از موضوعات را پوشش می داد، اما تحت رهبری جورج ویلیامز، تمرکز خود را بر علوم محدود کرد. ویلیامز کتابخانه را از حالت بی توجهی به روز کرد، اگرچه تا سال ۱۸۵۰ کتابخانه رادکلیف هنوز از Bodleian عقب بود. در این مرحله بود که هنری ونتورث آکلند، کتابدار آن زمان، طرح هایی را برای ادغام ساختمان کتابخانه رادکلیف با دانشگاه و مجموعه کتاب های کتابخانه برای انتقال به کتابخانه علوم رادکلیف که به تازگی ساخته شده بود، ارائه کرد که توسط متولیان کتابخانه پذیرفته شد.

در این نقطه بود که دانشگاه این ساختمان را به عنوان دوربین رادکلیف شناخت و به عنوان اتاق مطالعه برای Bodleian انتخاب کرد.

کلیسای مریم مقدس: Church of St Mary

کلیسای مریم مقدس با معماری زیبا و دکور خاص منارش شناخته می‌شود. این کلیسا یکی از دوست‌داشتنی‌ترین ساختمان‌های دانشگاه آکسفورد شمرده می‌شود. بازدیدکنندگان از دانشگاه آکسفورد می‌توانند به بالای برج آن که متعلق به سده ی ۱۳ میلادی است رفته چشم انداز دیدنی مرکز شهر، را به تماشا بنشینند.

کلیسای سنت مری، یا مریم مقدس، جایی است که دانشگاه آکسفورد از آنجا رشد کرده است و ساختمان‌های محله آن بیشتر از ساختمان‌های دانشگاه تشکیل شده است. برج سده سیزدهمی به روی عموم باز است و از آنجا به راحتی می‌توان مناظر خوبی از قلب شهر تاریخی دانشگاهی را، به ویژه میدان رادکلیف، دوربین رادکلیف، کالج‌های برازنوس، و آل سولز را مشاهده کرد.

سوابق مربوط به سال ۱۰۸۶ نشان می‌دهد که این کلیسا قبلاً متعلق به املاک بود که توسط اوبری دو کوسی، و محله ای که بخشی از لیتل مور را شامل می‌شد، تعلق داشته است در روزهای آغازین دانشگاه آکسفورد، کلیسا به عنوان اولین ساختمان دانشگاه پذیرفته شد. در اوایل سده سیزدهم، این کلیسا مقر اداره امور دانشگاه بود و برای سخنرانی از آن استفاده می‌شد. در حدود سال ۱۳۲۰ برای انجام امور اعطای مدارک دانشگاهی یک ساختمان دو طبقه به ضلع شمالی ساختمان آن اضافه شد. کلیسای سنت ماری محل محاکمه شهدای آکسفورد در سال ۱۵۵۵ بود، زمانی که اسقف لاتیمر و ریدلی و اسقف اعظم کرانمر به دلیل بدعت محاکمه شدند. شهدا در زندان سابق بوکاردو در نزدیکی سنت مایکل در نورث گیت در خیابان کورن مارکت زندانی شدند و متعاقباً در خارج از دیوارهای شهر در شمال سوزانده شدند. یک صلیب که در جاده قرار دارد، آن مکان را در خیابان برود (Broad Street) نشان می‌دهد، یادبود شهدای نزدیک، در انتهای جنوبی سنت گیلز، به یاد این رویدادهاست. بخشی از "ستون کرانمر" از صبح مرگ کرانمر در ۲۱ مارس ۱۵۵۶ باقی مانده است، زمانی که او را برای یک موعظه از سوی هنری کول، استاد کالج ایتون به کلیسا آوردند، که به دستور مری اول، دلایل را بیان کرد. او باید بمیرد کرانمر روی صحنه ای ایستاده بود که گوشه آن را قفسه کوچکی بریده شده از ستون مقابل منبر نگه می‌داشت. پس از انکار عقاید اصلاحی خود، سوگند یاد کرد که وقتی او را بسوزانند، دستی که آنها را امضا کرده بود، اولین کسی خواهد بود که می‌سوزد. تاسده هفدهم، از این کلیسا نه تنها برای دعا، بلکه برای مراسم فارغ التحصیلی و درجه تحصیلی نیز استفاده می‌شد.

پل هرتفورد: Hertford Bridge

پل هرتفورد، نام پل هوایی زیبایی است که دو بخش دانشکده‌ی هرتفورد را به هم متصل می‌کند. از آنجا که این پل شباهت زیادی با «بریج آف سائز ونیز دارد» به همین دلیل، با این نام نیز شناخته می‌شود. گردشگران زیادی دربدو ورود به این ناحیه بی اختیار توقف می‌کنند و در کنار این پل زیبا، عکس یادگاری می‌گیرند تا از دکور ویژه‌ی آن، یادگاری داشته باشند.

پل هرتفورد، به سمت خیابان کته، با تئاتر شلدونین در پس‌زمینه

افسانه‌یی وجود دارد که چندین دهه پیش، یک نظرسنجی در مورد سلامت دانش‌آموزان انجام شد و از آنجایی که دانشجویان کالج هرتفورد سنگین‌ترین بودند، کالج پل را بست تا آنها را مجبور به بالا رفتن از پله‌ها کند و به آنها ورزش اضافی بدهد. با این حال، اگر از پل استفاده نشود، دانش‌آموزان در واقع از پله‌های کمتری نسبت به زمانی که از پل استفاده می‌کنند بالا می‌روند. این پل چهارگوش قدیمی و جدید بنا به اشاره دویبخش شمال و جنوب کالج هرتفورد را به هم متصل می‌کند و بیشترین معماری فعلی آن توسط سر توماس جکسون طراحی و در سال ۱۹۱۴ تکمیل شد، دفاتر اداری کالج در ساختمان ضلع جنوبی پل قرار دارند، در حالی که ساختمان شمالی بیشتر محل اقامت دانشجویان است. پل همیشه به روی اعضای کالج باز است.

سالن نمایش شلدون - The Sheldonian Theatre

سالن نمایش شلدون ساختمانی درجه یک است که ظاهری شیک و زیبا دارد و جزو اولین و

اصلی‌ترین کارهای معمار معروف، یعنی «سر کریستوفر رن» "Sir Christopher Wren" به حساب می‌آید. این ساختمان برای دانشجویان دانشگاه آکسفورد، مکان مهمی به شمار می‌رود؛ زیرا آنها در اینجا، به دانشجویی این دانشگاه در می‌آیند و از همین جا نیز، مدرکشان را می‌گیرند. افزون بر این در اینجا می‌توانند در کنسرت‌های موسیقی برگزار شرکت جست.

موزه تاریخ طبیعی - Museum of Natural History

موزه تاریخ طبیعی که در سال ۱۸۶۰ به عنوان مرکز مطالعات علمی در دانشگاه آکسفورد تأسیس شد، مجموعه‌های بین‌المللی مهمی از نمونه‌های زمین‌شناسی و جانورشناسی دانشگاه را در خود جای داده است. مجموعه‌های در حال رشد موزه که در نمونه‌های خیره‌کننده از معماری نئوگوتیک قرار دارد، زیربنای برنامه گسترده‌ی از تحقیقات محیط طبیعی، آموزش و مشارکت عمومی است. از معروف‌ترین ویژگی‌های آن می‌توان به هدایا سوره‌های آکسفوردشایر، تنها بافت

نرم باقی مانده از یک دودو و سوئیفت های موجود در برج اشاره کرد. ساختمان موزه با دستور پیش از رافائلی «حقیقت به طبیعت» طراحی شده است و مدت ها محل تلاقی یادگیری بین رشته ای بوده است. معروف است، اولین رویداد عمومی که در موزه میزبانی شد، مناظره بزرگ در مورد تکامل بین اسقف ویلبرفورس و تی اچ هاکسلی پس از انتشار کتاب "درباره منشاء

گونه ها" چارلز داروین بود. موزه تاریخ طبیعی این موزه در سال ۲۰۱۵ فینالیست جایزه صندوق هنر برای موزه سال شد و در سال ۲۰۱۶ جایزه بهترین بهترین ها را در جوایز موزه ها + میراث دریافت کرد.

موزه تاریخ طبیعی دانشگاه نمونه های جانورشناسی، حشره شناسی و زمین شناسی دانشگاه را در خود جای داده است. این در یک ساختمان بزرگ نئوگوتیک در جاده پارکس، در منطقه علمی دانشگاه

قرار دارد. در میان مجموعه آن، اسکلت های تیرانوزاروس رکس و تریسراتوپس و کامل ترین بقایای دودو که در هر نقطه از جهان یافت شده اند، وجود دارد. میزبانی هم دارد.

آدرس: تهران- خیابان ولیعصر - خیابان شهید اکبری- پلاک ۵۱- برج سرو ساعی- واحد ۱۱۰۳
تلفن: ۸۸۷۰۱۲۸۰-۸۸۷۰۱۲۸۰-۸۸۷۱۱۷۹۳ (۰۲۱) ، نمابر: ۸۸۷۱۰۴۷۳ (۰۲۱)

www.ibccim.org

info@ibccim.org